

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobce: **Spolek přátel radosti, z. s.**
sídlem Sečská 468, 538 21 Slatiňany
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Pardubický kraj**
sídlem Palackého 2659, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele celního úřadu ze dne 12. 7. 2019, č. j. 71645-10/2019-590000-11,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou soudu dne 13. 9. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 12. 7. 2019, č. j. 71645-10/2019-590000-11. Tímto rozhodnutím zamítl ředitel žalovaného námitky žalobce proti uloženému opatření žalovaného ze dne 21. 6. 2019, č. j. 71645-5/2019-590000-61, kterým bylo žalobci podle ust. § 121 odst. 1, 2 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, v platném znění (dále jen „zákon o hazardních hrách“) zadrženo technické herní zařízení typu Pegasus (dále jen „herní zařízení“) a klíč k obsluhování herního zařízení.
2. V žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutí ředitele žalovaného je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné. Ředitel žalovaného se ve svém rozhodnutí nikterak nevypořádal s námitkami žalobce, kdy odůvodnění tohoto rozhodnutí je pouze obecného rázu. Žalobce vysvětlil, že z hlediska základních principů soutěže Pegasus popsaných následně i v protokolu o kontrole se zcela evidentně jedná o soutěž, ve které absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala o výhře či prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách. Z toho důvodu nelze předmětné herní zařízení posuzovat jako hru podle zákona o hazardních hrách. V případě herního zařízení žalobce tak nebylo dáno důvodné podezření ve smyslu § 121 citovaného zákona. Tato důvodnost podezření o náhodě v soutěži musí být pečlivě doložena konkrétními skutečnostmi a důkazy. Žalovaný však v úředním záznamu o zadržení a vydání věci ani náznakem neuvedl, v čem má spočívat onen náhodný princip v soutěži. Žalobce následně podrobně popsal systém hry, ze kterého podle něj plyne, že v soutěži nefunguje žádný generátor náhody, všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem. U soutěže Pegasus je náhled na celý možný průběh hry v soutěži přítomen v dovednostní části hry Tetrix. Soutěžící zná předem prakticky vše (celý průběh hry, všechny možné výsledky, kolik může vyhrát), jediné, co logicky nezná, jsou otázky v Pegasus bance, resp. ty, které bude muset zodpovědět. Závěr žalovaného o tom, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit, a tedy získání odměn tak pro něj bude neznámou nebo náhodou, je nesmyslný. Je to totiž pouze rozhodnutí samotného soutěžícího, zda informaci o průběhu celé soutěže chce či nikoliv. V žádném případě však nejde o náhodu, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit. Shora uvedené vyplývá jednak z pravidel hry, principů soutěže Pegasus a znaleckého posudku Ústavu soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině. Podle uvedeného znaleckého posudku je u této soutěže náhoda či neznámá okolnost vyloučena. Závěrem žalobce s ohledem na uvedené navrhl, aby soud rozhodnutí ředitele žalovaného zrušil a žalovanému uložil povinnost navrátit žalobci do jeho provozovny zadržené herní zařízení a další věci specifikované v úředním záznamu o zadržení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že většina žalobních námitek je shodná s těmi, které žalobce vznesl již ve správním řízení, a to jak proti zadržení herního zařízení, tak později i vůči protokolu o kontrole. Žalovaný má na rozdíl od žalobce za to, že napadené rozhodnutí je vnitřně celistvé, v jeho odůvodnění jsou plně přezkoumatelné závěry mající

oporu ve správním spisu. Žalovaný upozornil, že ke konstatování důvodnosti podezření, které shledal při zadržení herního zařízení, stačilo, že v době prováděné kontroly existoval důvodný předpoklad, že hra provozovaná tímto zařízením je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu ust. § 3 zákona o hazardních hrách. Otázka, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí či vyvrátí, je věcí navazujícího správního řízení, v němž bude meritorně rozhodnuto o případné odpovědnosti za přestupek. Podle žalovaného zákonodárce stanovil, že k zadržení věci postačuje pouhé důvodné podezření, jenž bylo v tomto případě založeno. Nelze v této fázi vést složité dokazování o důvodnosti podezření, neboť tím by bylo fakticky znemožněno provádění kontrol a navazující řízení by bylo nadbytečné. Žalovaný nesporně, že hra probíhala jiným způsobem, než jak uvádí žalobce. Žalovaný má však na rozdíl od žalobce za to, že na základě principů této hry bylo

založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry. Tímto podezřením je pak nutno se zabývat v navazujícím řízení. Žalovaný své důvodné podezření podkládá i kontrolními zjištěními a průběhy i jiných kontrol tzv. kvízomatů, resp. přímo i soutěží herních zařízení Pegasus. Tento právní názor pak podle něj potvrzuje i soudní judikatura, např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 150/2019-87. Dále uvedl, že právní posouzení prvku náhody nebo neznámé okolnosti včetně dokazování jsou až předmětem přestupkového řízení, a proto žalobní námitky nemohou být řešeny ani v probíhající soudním řízení. Z uvedených důvodů se ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí nevyjadřoval k některým námitkám nebo vyjádření k nim pojal jako nezávazné, kdy úlohou ředitele žalovaného bylo pouze rozhodnout o tom, zda uložené opatření žalovaného bylo důvodné a legální. Závěrem žalovaný vyjádřil přesvědčení, že žalobce na průběh kontroly klade nereálné požadavky, přičemž jeho názory jsou mylné. S ohledem na shora uvedené navrhl žalobu zamítnout.

4. Jeden týden před nařízeným jednáním soudu, tj. již po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby dle soudního řádu správního, žalobce doručil soudu obsáhlé podání (vyjádření) a větší objem listinných důkazů. V podání přišel se zcela novým tvrzením o tom, že nemůže být kontrolován ani dozorovanou osobou, neboť aktivně nevytváří podmínky pro provoz soutěží Pegasus, mohl by být maximálně osobou povinnou, tedy osobou, jež měla povinnost vydat věc. Odkázal přitom na aktuálně vydané rozsudky správních soudů. V další části podání pak obsáhle setrval na tom, že nebylo prokázáno důvodné podezření v průběhu kontroly a věnoval se opětovnému popisu technické hry. Obsáhle vyvracel přítomnost prvku náhody, včetně toho, že předložil nový znalecký posudek Václava Černého.
5. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
6. Podle ust. § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách *„Hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.“*
7. Podle ust. § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách *„Zakazuje se provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.“*

8. Podle ust. § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách „Osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinná zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.“
9. Podle ust. § 121 odst. 2 zákona o hazardních hrách „Dozorující orgán je oprávněn uskladnit zadržené věci podle odstavce 1 mimo dosah dozorované osoby. Dozorovaná osoba nebo osoba, která má věc v době zadržení u sebe, je povinná zadržené věci osobě pověřené dozorujícím orgánem vydat. Odmítá-li vydání, budou tyto věci odňaty. O vydání nebo odnětí sepiše osoba pověřená dozorujícím orgánem úřední záznam. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Náklady na skladování hradí dozorovaná osoba, které byla věc zadržena.“
10. Podle ust. § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách „Proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.“
11. Podle ust. § 121 odst. 4 věta první zákona o hazardních hrách „Zadržení věci trvá do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona.“
12. Ze správního spisu přiloženého na CD nosiči vyplývá, že žalovaný prováděl u žalobce v objektu označeném „X“ dne 21. 6. 2019 kontrolu na dodržování povinností plynoucích ze zákona o hazardních hrách. V rámci této kontroly bylo zjištěno, že existuje důvodné podezření, že u žalobce dochází k porušování zákona o hazardních hrách, tím, že žalobce provozuje hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení dle ust. § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. Hazardní hra měla být provozována na herním zařízení typu Pegasus založeného na kombinaci náhodného a znalostního principu. Z úředního záznamu o zadržení/vydání věci ze dne 21. 6. 2019, č. j. 71645-5/2019-590000-61 vyplývá, že žalovaný na základě shora uvedené kontroly zadržel podle ust. § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách herní zařízení typu Pegasus a klíč k obsluhování tohoto zařízení (vše podrobně specifikováno v úředním záznamu). V rámci kontroly pořídil žalovaný rovněž fotodokumentaci, která je součástí správního spisu. Předseda spolku pan M. K. podal následně žalovanému potřebná vysvětlení (viz úřední záznam o podaném vysvětlení ve správním spisu). Uvedl mj., že vlastníkem herního zařízení je spol. Development Trade s.r.o. V protokolu o kontrole ze dne 15. 8. 2019, č. j. 71645-16/2019-590000-61 žalovaný podrobněji vysvětlil svá kontrolní zjištění. Na základě podnětu č. j. 71645/2019-590000-61, písemného vyjádření povinné osoby č. j. 71645-4/2019-590000-61, fotodokumentace pořízené při kontrole, záznamu o kontrolním nákupu č.j. 15951/2019-590000-61 a dalších důkazních materiálů došel žalovaný k přesvědčení, že u žalobce vzniklo důvodné

podezření z nedodržení povinností stanovených ust. § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, neboť byla provozována hra, ke které nebylo uděleno povolení.

13. Žalobce proti úřednímu záznamu o zadržení věci podal dne 26. 6. 2019 námitky. Co do obsahu jsou tyto námitky v podstatě shodné s žalobními námitkami, které žalobce uplatnil v nyní projednávané žalobě. Namítal, že žalovaný neučinil všechny potřebné kroky ke zjištění, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, jaké skutečnosti jsou soutěžícímu známy před započítáním hry apod. Žalovaný podle žalobce nedostatečně vysvětlil, v čem spočívá ono důvodné podezření. Předmětem námitky pak bylo podrobné vysvětlení principů hry. Přítomnost náhody v soutěži Pegasus tak nemohla být zjištěna, neboť žádná taková náhoda v této hře neexistuje.
14. O námitkách žalobce rozhodl ředitel žalovaného rozhodnutím ze dne 12. 7. 2019, č. j. 71645-10/2019-590000-11 tak, že námitky žalobce podle ust. § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách zamítl. Úvodem vysvětlil, že předmětem řízení o námitkách dle ust. § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách není hmotněprávní a meritorní posouzení toho, zda se žalobce prostřednictvím zadržených věcí dopustil porušení citovaného zákona a rovněž jím není hodnocení jiných hmotněprávních a meritorních námitky, nýbrž toliko přezkoumání procesního postupu pověřených osob žalovaného včetně vlastního zadržení věci a posouzení, zda tento postup byl v souladu s ust. § 121 odst. 1 a 2 zákona o hazardních hrách. Součástí tohoto přezkumu pak je i přezkum závěru pověřených osob žalovaného o existenci důvodného podezření o porušení zákona o hazardních hrách. Ředitel žalovaného se plně ztotožnil s kontrolními závěry žalovaného co do existence důvodného podezření z porušování uvedeného zákona. Na jejich postupu neshledal žádné vady. Uvedl, že žalovanému je z úřední činnosti znám průběh i pravidla hry Pegasus na zadrženém herním zařízení. Podle ředitele žalovaného postačila k existenci důvodného podezření z porušování zákona o hazardních hrách skutečnost zjištění přítomnosti herního zařízení v kontrolovaném objektu, potvrzení jeho funkčnosti ze strany žalobce, znalostí žalovaného o tom, že se jedná o hazardní hru a pochopitelně také tím, že žalobce dle dostupných záznamů v evidenci nedisponuje příslušným povolením k provozování hazardních her. Kontrolní závěr žalovaného tak byl zcela správný. Ředitel žalovaného se rovněž vyjádřil i k protokolu o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj, který žalobce zmiňoval v námitkách. Uvedl, že žalobce v námitkách cituje části shora uvedeného protokolu, které mají sloužit k podpoře jeho tvrzení, avšak opomíjí ty části, ve kterých je zachycena argumentace o naplnění definice hazardní hry.
15. Po provedeném přezkumu musí soud konstatovat, že žalobu nepovažuje za důvodnou.
16. Krajský soud považuje za nutné již v úvodu zmínit, co již bylo uvedeno ředitelem žalovaného v rozhodnutí o námitkách, totiž, že úlohou řízení o námitkách proti uloženému opatření žalovaného, spočívajícího v zadržení věci, je přezkoumat, zda procesní postup pověřených osob žalovaného včetně vlastního zadržení věci byl v souladu s ust. § 121 odst. 1 a 2 zákona o hazardních hrách. Součástí tohoto přezkumu pak je i přezkum závěru pověřených osob žalovaného o existenci důvodného podezření o porušení zákona o hazardních hrách. Není

jím tedy posouzení toho, zda se žalobce prostřednictvím zadržených věcí dopustil porušení příslušných ustanovení zákona o hazardních hrách. To je úlohou až navazujícího správního řízení. Z toho důvodu i soud přezkoumává napadené rozhodnutí toliko potud, zda postup žalovaného byl v souladu s příslušnými právními předpisy, v tomto případě zejména, zda v době kontroly existovalo důvodné podezření z porušování zákona o hazardních hrách, kterým bylo zadržení věcí podloženo.

17. Jak soud již shora uvedl, žalobní námitky jsou v podstatě opakováním námitek proti uloženému opatření. Rovněž tak žalobní námitky směřují k rozsáhlému dokazování skutečnosti, zda se žalobce dopustil zadrženým herním zařízením porušení zákona o hazardních hrách. Soud se zde zcela ztotožňuje s již uvedenými závěry ředitele žalovaného o tom, že toto dokazování bude předmětem navazujícího řízení. V něm žalobce bude mít bezesporu dostatek prostoru k návrhům jednotlivých důkazů, kterými bude moci prokázat, že zadrženým herním zařízením se porušení zákona nedopustil. Ke stejnému závěru ohledně navrhovaných důkazů došel i Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 12. listopadu 2019, č. j. 29 A 151/2019-52 ve věci týkající se zadržení herního zařízení se soutěží Pegasus, kde uvedl: *„Není praktické, účelné ani reálné přesouvat složité dokazování a právní argumentaci na toto dokazování navazující již do fáze kontrolního řízení. Takový požadavek je dle žalovaného nutno odmítnout jako absurdní, neboť by tím bylo provádění kontrol (včetně postupu podle § 121 zákona o hazardních hrách) fakticky znemožněno. Aby bylo možné dosáhnout efektivní a účelné kontroly, zákonodárce stanovil, že k zadržení věci postačuje „pouhé“ důvodné podezření, které v tomto případě bylo založeno.“*
18. Není tedy na místě připustit, aby již ve fázi kontroly dodržování povinností podle citovaného zákona bylo prováděno poměrně rozsáhlé a složité dokazování (viz příložený znalecký posudek o existenci prvku náhody) za účelem zcela potvrdit či vyvrátit, že zadrženým herním zařízením byl porušen zákon o hazardních hrách. Účelem postupu žalovaného, resp. ředitele žalovaného není postavit najisto a prokázat bez všech pochybností, že herní zařízení Pegasus není hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického zařízení. To je účelem až navazujícího řízení.
19. Námitku žalobce, že provedenou kontrolou nemohlo být založeno důvodné podezření o nelegálním provozování hazardní hry, resp., že toto důvodné podezření nebylo žalovaným ani ředitelem žalovaného dostatečně zdůvodněno, musí soud odmítnout. Ředitel žalovaného se tímto zabýval na s. 5 a 6 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že žalobce obsáhlým popisem hry Pegasus jasně potvrdil kontrolní zjištění, rovněž povinná osoba při kontrole sdělila, že zadržené zařízení je herním zařízením Pegasus včetně veškerých na něm dostupných a provozovaných her. Rovněž protokol o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj, který žalobce citoval v námitkách a rovněž i v nyní projednávané žalobě, má plnou důkazní hodnotu ve vztahu k charakteru zadrženého herního zařízení. Žalobce z tohoto protokolu citoval pouze některé (pro něj „přijatelné“) pasáže. Jak však zdůraznil ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí (s. 6), v citovaném protokolu se mj. uvádí, že *„Podmínkou hry není účast na hře Tetrix a zobrazení náhledu následujících kol a výběru pro hráče nejpriznivějšího průběhu hry. (...) Hráč tak může hru hrát zcela nezávisle na hře Tetrix bez informace*

o četnosti a výše hodnot budoucích Tetrix odměn. Neznámou okolností, jež má vliv na výsledek hry, je tak výše hodnot a četnost Tetrix odměn, stanovených na základě náhody.“

20. Krajský soud proto musí dát žalovanému za pravdu v tom, že důvodné podezření v tomto případě založeno bylo a prvostupňový orgán se náležitě vypořádal s jeho odůvodněním. Ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí mj. uvedl, že předmětné herní zařízení Pegasus je celnímu úřadu známo z úřední činnosti jako hazardní hra. Rovněž je mu z úřední činnosti znám přesný průběh hry a její pravidla. Tato skutečnost je podle ředitele žalovaného několikanásobně ověřena v rámci činnosti a praxe Celní správy. Podle soudu není vyloučeno, aby pro věc podstatné důvodné podezření bylo založeno na spojení skutečností známých z úřední činnosti žalovaného a zjištěné shody herního zařízení. O tom, že žalovanému jsou z úřední činnosti známy všechny pro věc podstatné aspekty herního zařízení Pegasus, svědčí zejména to, že v napadeném rozhodnutí ředitel žalovaného tyto aspekty poměrně podrobně popsal (např. na straně 7).
21. Důvodné podezření celních orgánů směřující k přítomnosti prvku náhody ve hře je podpořeno i jistou komplikovaností celého zařízení, resp. komplexního průběhu hry, což je patrně též záměrem poskytovatele zařízení Development Trade s.r.o. Zadržené zařízení, jež lze v obecné rovině po běžném zhlédnutí nazvat jako hrací automat, je ve smlouvě o podnájmu prostor označeno za „internetové zařízení sloužící k zobrazování databázových aplikací.“ Samotné toto označení svědčí o tom, že jeho poskytovatel nemá jakýkoli zájem na tom, aby byla rozkryta jeho pravá podstata a účel. Důvodnost pochyb a podezření je tím opět posílena a nikoli naopak, jak se snaží dokládat prostřednictvím uvádění jednotlivých skutečností vytržených z kontextu žalobce.
22. V této souvislosti je třeba podotknout, že též žalobce, byť zprostředkovaně skrze svého právního zástupce, má znalost o tom, jak žalovaný, resp. celní orgány postupují či postupovaly při kontrole obdobných herních zařízení již před případem žalobce. Tuto okolnost soud uvádí proto, že žalovaný k otázce důvodného podezření argumentuje znalostmi získanými z úřední činnosti – tyto znalosti, resp. informace nepředstavují pro žalobce nic neznámého. Soudu neušlo, že zástupce žalobce zastupuje či zastupoval více subjektů před správními soudy v ČR a s problematikou postupu celních orgánů je obeznámen. Soud proto o to více jako přijatelné za daného stavu věcí přijímá argumentaci žalovaného jeho znalostmi z úřední činnosti, neboť se nejedná o jeho jakési tajné know-how, nýbrž o otázky a informace dostupné i žalobci.
23. V napadeném rozhodnutí tak nechybí zdůvodnění, v čem se spatřuje prvek náhody. Tvzení zástupce žalobce o tom, že v části hry Pegasus, jejímž obsahem jsou znalostní otázky, rozhodují o výhře či prohře pouze vědomosti a znalosti soutěžícího a nikoliv náhoda, je podle soudu zavádějící. Jak uvedeno ředitelem žalovaného v napadeném rozhodnutí, tyto otázky mohou být absurdně obtížné, složité. Jedná se o obecně neznámé letopočty, statistiky, specializované obory a hráč má na výběr správné odpovědi minimální čas. Je tedy nasnadě vysvětlovat si tuto část hry spíše tak, že jediný její účel je zastříti hlavní hru s válci.

24. Žalobce v žalobě navíc ani výše popsany „systém“ hry nikterak konkrétně nespornuje. Tvrdí pouze to, co již uváděl v odvolání a ve správním řízení. Vylučuje prvek náhody, kdy hráč má možnost náhledu na průběh hry, a zda toho využije je čistě jen na něm. V části hry Pegasus záleží podle žalobce pouze na vědomostech a znalostech soutěžícího. Za předpokladu absurdně složitých otázek (žalobce toto nespornuje) je však otázkou, do jaké míry lze předpokládat alespoň nějakou pravděpodobnost správného zodpovězení takové otázky. Běžnou úroveň znalostního principu hry by bylo dle soudu možné předpokládat například u otázek tvořících známé televizní soutěže, kde znalostní otázky svojí obtížností spadají více či méně do všeobecného přehledu průměrného člověka, který je v dotyčné oblasti zběhlý. V případě obtížnosti popsané v napadeném rozhodnutí a známé žalovanému z úřední činnosti, lze však důvodně pochybovat o nějakém znalostním principu. V takovém případě se dle krajského soudu možnost správného zodpovězení takové absurdně obtížné otázky dá spíše přirovnat náhodě.
25. Na tomto místě lze zmínit již citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, čj. 29 A 151/2019-52, kde se jednalo o stejný předmět řízení jako v nyní projednávané žalobě. K důvodnosti podezření na nelegální provozování hazardní hry, odvíjející se od prvku náhody rozhodujícím o výhře, tento soud uvedl: *„Soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře Tetris, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.“*
26. Žalobce na argumentaci žalovaného o tom, že soutěžící může hrát hru bez náhledu na odměny v Tetrix soutěži namítá, že je to však pouze rozhodnutí soutěžícího, zda si náhled vytvoří či nikoliv. Taková námitka je spíše snahou o přenesení odpovědnosti na soutěžícího. Navíc touto argumentací žalobce v podstatě nevylučuje, že v určité fázi hry, resp. za určité situace v průběhu hry na uvedeném zařízení rozhoduje o výhře či prohře náhoda nebo neznámá okolnost. Pokud žalobce v žalobě předkládá znalecký posudek, který má vyvrátit prvek náhody ve hře na zadrženém herním zařízení, pak soud odkazuje na již výše uvedené, totiž, že tento znalecký posudek jako důkaz bude moci použít v navazujícím řízení. V tomto řízení není k takovému konkrétnímu dokazování prostor, neboť toto řízení bylo zaměřeno pouze na zjištění důvodného podezření. Totéž platí o důkazu pravidly hry. Stejný pohled na problematiku dokazování znaleckým posudkem má i již zmíněný KS v Brně v rozsudku ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 151/2019-52, kde uvedl, že *„Skutečné a detailní právní posouzení existence prvku náhody včetně dokazování tedy bude až předmětem tohoto následného řízení, v němž bude mít žalobce možnost uplatnit všechny námitky uvedené v žalobě, včetně návrhů na dokazování (na kterých posléze netrvá; např. znalecký posudek, pravidla hry), na což v rámci kontrolního řízení (ani v rámci tohoto soudního přezkumu) nebyl s ohledem na charakter řízení významnější prostor.“*

Soud tedy zdůrazňuje, že nyní věc posuzoval z hlediska onoho důvodného podezření dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž nepředjímá, zda ve věci byl skutečně dán relevantní prvek náhody, který ve svých důsledcích může vést k odpovědnosti za přestupek dle zákona o hazardních hrách.“

27. S vědomím shora uvedeného pak krajský soud musí dát za pravdu žalovanému v tom ohledu, že tendence přesouvat detailní dokazování a právní argumentaci na toto dokazování již do fáze kontrolního řízení je absurdní, neboť takovým postupem by bylo provádění kontrol včetně postupu dle ust. § 121 zákona o hazardních hrách fakticky znemožněno a navazující řízení by zcela pozbylo významu. S tímto opakovaným závěrem o předběžném charakteru posouzení zadrženého zařízení soud vypořádává i opakovaná tvrzení žalobce o tom, že se nejedná o hru s prvkem náhody, což dodatečně žalobce podkládá i znaleckým posudkem V. Č. ze dne 28. 6. 2020, č. 161/2020. Z posudku zpracovaného po vydání napadeného rozhodnutí se toliko podává, že pomocí tzv. chytrého telefonu lze do 10 sekund vyhledat odpovědi na předložené typové otázky. Závěr posudku proto dle soudu nic nemění na důvodnosti postupu žalovaného.
28. Krajský soud tak má na základě kontrolních zjištění popsaných podrobně v protokolu o kontrole a v napadeném rozhodnutí ve shodě s ředitelem žalovaného za to, že v daném případě bylo kontrolou žalobce založeno důvodné podezření z nelegálního provozování hazardní hry. Ředitel žalovaného podrobně vysvětlil, čím bylo toto důvodné podezření založeno. Jeho závěry v napadeném rozhodnutí jsou plně přezkoumatelné. Pověřené osoby žalovaného v rámci kontroly postupovaly zcela v souladu se zákonem, když herní zařízení zadržely.
29. Zcela na závěr soud považuje za potřebné odmítnout námitku žalobce o tom, že nebyl kontrolovanou ani dozorovanou osobou, jež zazněla v jeho posledním podání. Žalobce, resp. jeho advokát touto námitkou opět zjednodušuje, až překrucuje závěry jiných soudních řízení, jež mu jsou známy v souvislosti s tím, že hrací přístroje společnost Development Trade s.r.o. poskytuje k použití na více místech zřejmě po celé republice. Krajský soud odmítá názor, že žalobce má být považován toliko za osobu, která měla věc v době zadržení u sebe a nikoli za osobu dozorovanou (viz ust. § 121 odst. 2 zákona o hazardních hrách). Předně má soud tuto argumentaci za pochybnou a účelovou, která od žalobce zazněla až více jak rok po podání žaloby, což je patrně dáno vývojem rozhodování soudů a jejich reakcí na variantní obranu žalobců zastupovaných totožným advokátem.
30. Soud má za to, že žalobce lze považovat za dozorovanou osobu v návaznosti na § 5 zákona o hazardních hrách, byť v tomto ustanovení dozorovaná osoba přímo definována není. Jde však o osobu, jež umožnila hru provozovat. Tento faktický závěr není v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, čj. 1 As 347/2019-38. Žalobce totiž není pouze osobou, která (jen pasivně) poskytnutím prostoru umožnila provádění činnosti hodnocené jako provozování hazardní hry, například tím, že poskytla prostor k umístění věci. Předsedou žalobce jako zapsaného spolku je dle správních orgánů pan M. K., který v úvodu kontroly uvedl, že zařízení zapíná a vypíná, vyplácí výhry, byl zaškolen k obsluze, disponuje klíčkem. Toto vše spadá pod činnost uvedenou v § 5 zákona o hazardních hrách. Následné předložení dohody o provedení práce mezi ním a spol. Development Trade s.r.o. však na jeho postavení ve vztahu k žalobci ničeho nemění. Při

kontrole správním orgánům tyto skutečnosti nesdělil, ač mu v tom nic nebránilo. To nasvědčuje závěru o účelovosti nyní zvolené obrany. Nadto, ze smlouvy o podnájmu prostor ze dne 29. 5. 2019 uzavřené mezi žalobcem a spol. Development Trade s.r.o. se podává, že žalobce není jen pasivním poskytovatelem prostoru, který nemá nic společného s vytvářením podmínek pro provoz hazardní hry, jak jsou popsány v § 5 zákona o hazardních hrách. Žalobce je dle smlouvy povinen poskytovat internetové připojení a též se podílí svým nájemným na výnosech z provozu zařízení ve výši 35 %. Za daného stavu pak nelze přijmout tezi žalobce, že je vyloučeno, aby byl považován za dozorovanou osobu, o to více, kdy personální substrát žalobce (M. K., případně B. K.) pak vytváří i smluvně dohodnutou obsluhu zařízení, jež má však dle zcela nových tvrzení jednat při obsluze zařízení jménem a za spol. Development Trade s.r.o. Vytváření nejasností (již shora zmíněné ve vztahu k charakteru a povaze hry) tak zde v režii advokáta žalobce pokračuje vyslovenými nejasnostmi ve vztahu k určení osob fakticky vytvářejících podmínky provozu zařízení.

31. Taktéž závěrem soud poznamenává, že odměna žalobce, tj. nájemné za umístění hracího zařízení je ve smlouvě konstruována podílem na zisku z provozu zařízení (VKLAD – VÝBĚR a mínus DPH). Z uvedeného lze dovodit, že zařízení je vytvořeno a umístěno do provozovny za účelem zisku tím, že je používáno. Tedy, že je na něm hráno, jsou uskutečňovány vklady (vyšší než výběry). V této souvislosti potom nabývají absurdnosti tvrzení žalobce, že prvek náhody není přítomen a hráč tak není vystaven riziku prohry svých prostředků. Pokud by tomu tak totiž bylo, provoz zařízení by se žalobci ani jeho smluvnímu partnerovi jakkoli nevyplatil a nedával by ekonomický a ani jiný smysl.
32. S ohledem na shora uvedené veškeré závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Jestliže soud zamítl napadené rozhodnutí, jež je rozhodnutím ředitele žalovaného o námitkách, není na místě ani rušit podkladové opatření o zadržení věci.
33. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu
a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 14. října 2020

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu